

РЕШЕНИЕ

№ 5559

гр. София, 30.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5376** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от Н. Г. Н. срещу РЕШЕНИЕ № 1236 от 06.04.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав, постановено по нахд № 17792/2021г.

В обстоятелствената част на касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че разпоредбата на чл.100т, ал.1, изр. първо от ЗППЦК не предвиждала задължение на публичното дружество в алтернативна форма да разкрива регулирана информация, чрез представянето ѝ на КФН и на обществеността. Излага, че се касае за кумулативност на задължението, поради което не се извършвали две отделни нарушения. Самият факт на неуведомяване, на който и да е от субектите, влечало след себе си нарушение на цялата разпоредба. Задължението за уведомяване не можело да бъде изпълнено, освен ако не се уведомят и двата субекта, като това ставало с едно единствено действие. Поради това се изтъква, че е налице неправилна правна квалификация на нарушението, чрез подвигане на обвинение за две деяния и съставяне на два АУАН и две НП № Р-10-863/26.11.2021г. и № Р-10-864/26.11.2021г. Освен това от нарушението не са настъпили вредни последици, поради което същото съставлявало и маловажен случай и налагането на санкция не съответствало на тежестта и характера му.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 12-ти състав по нахд № 17792/2021г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № Р-10-864/26.11.2021г., издадено от М. А. Ф., зам. председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”.

Ответникът – зам. председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, чрез процесуален представител юрк. С. Л. оспорва жалбата, като излага доводи за правилността на съдебния акт в писмени бележки, депозиранни по делото на 16.09.2022г. Заявена е и претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 1236 от 06.04.2022г., постановено по нахд № 17792/2021г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № Р-10-864 от 26.11.2021г., издадено от М. А. Ф., зам. председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на [фирма], представлявано от Н. Г. Н. на основание чл. 221, ал. 8, т. 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) е наложена имуществена санкция в размер на 5 000.00 /пет хиляди/ лева за нарушение на 100о¹, ал. 1 във вр. чл. 100т, ал. 3 във вр. ал.1, изр. 1-во, предл. 2-ро от ЗППЦК.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателства, чрез разпит на актосъставителя Детелинка И. А., както и е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че във воденото административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения и е доказано извършването на вмененото административно нарушение с правна квалификация чл. 100о¹, ал. 1 във вр. чл. 100т, ал. 3 във вр. ал.1, изр. 1-во, предл. 2-ро от ЗППЦК, а санкцията правилно е била определена в минимален размер. Не съществували и причини за обявяване на нарушението за „маловажен“ случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

[фирма] е вписано под № РГ-05-1286 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1 ЗКФН, като притежава статут на емитент.

Установено е, че съгласно разпоредбата на чл. 100о¹, ал. 1 във връзка с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предложение второ, във вр. с ал. 3 от ЗППЦК, през 2021 г. емитентът е длъжен да представи на обществеността публично уведомление за финансовото си състояние в срок от 30 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие , със

съдържанието по чл. 100о¹, ал. 4 ЗППЦК. В срок до 05.05.2021 г. на обществеността не е представено нито публично уведомление за финансовото състояние за първо тримесечие на 2021г., нито тримесечен финансов отчет за дейността на дружеството за този период. При проверка в интернет и масивите на портал www.x3news.com, е било установено, че касаторът не е разкрил в този срок финансовото си състояние за първото тримесечие на 2021г. Нарушението било извършено от [фирма], представлявано от Н. Г. Н. на 06.05.2021г., като публичното разкриване на финансовото състояние, дружеството е направило на 18.06.2021г., т.е. със закъснение от 44 дни.

При тази фактическа обстановка е бил съставен АУАН № Р-06-604/28.06.2021г. и въз основа на него оспореното НП № Р-10-864 от 26.11.2021г. на зам.председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Имуществената отговорност на [фирма], представлявано от Н. Г. Н. е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл. 100о¹, ал. 1, вр.чл.100т, ал.3 във вр. ал. 1, изр. 1, предл. второ от ЗППЦК, като на основание чл.221, ал. 8, т. 3, от ЗППЦК му е наложена „имуществена санкция" в размер на 5 000.00 (пет хиляди) лева.

Съгласно чл. 100о¹, ал. 1 от ЗППЦК, емитентът е длъжен да разкрива публично уведомление за финансовото си състояние в срок до 30 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие. Разпоредбата на чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК предвижда, че емитентът е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Редът за изпълнение на това задължение е установен в чл. 100т, ал. 3 и ал.4 от ЗППЦК, като съгласно относимата ал.3 „регулираната информация се разкрива на обществеността по начин, който осигурява достигането ѝ до възможно най-широк кръг лица едновременно, и по начин, който не ги дискриминира. Е. е длъжен да използва информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки“. Т.е., налице са две правно дължими действия. Наличието на отделни хипотези на правила за поведение пред емитентите се потвърждава и от текстовете на чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК и този на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК. В чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК е установен редът, по който се разкрива информацията на обществеността. Разпоредбата на чл.100т, ал.4 от ЗППЦК от своя страна подробно описва как емитентът е длъжен на разкрие информацията пред КФН - чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН. Налага се извод, че законът регламентира различия в реда за разкриване на информацията пред КФН и пред обществеността, което означава, че за емитентите са налице две задължения, които следва да бъдат изпълнени, независимо едно от друго. Нормата на чл. 100о¹, ал. 1 от ЗППЦК предвижда срока, в рамките на който задълженото лице следва да изпълни своите публичноправни задължения, като този срок се отнася до всяко от двете дължими действия. В НП изрично е отразено, че се твърди нарушение по втората предвидена хипотеза, а именно: непредставяне на регулираната информация пред обществеността. Касаторът е субект на нарушението- като емитент дружеството е вписано под № РГ-05-1286 в регистъра на публичните дружества и други емитенти

на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН, поради което притежава статут на публично дружество и като такова е адресат на разпоредбите на ЗППЦК и подзаконовите актове по прилагането. Това обстоятелство се потвърждава и от представеното от касатора със закъснение на 18.06.2021г., чрез интернет портала, достъпен на адрес: www.x3news.com, публично уведомление за финансовото си състояние за първо тримесечие на 2021г.

Възприемат и се споделят и правните изводи на СРС, НО, 12-ти състав, че извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН - такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид.

Съвкупната преценка на всички тези обстоятелства трябва да обуслови във всеки конкретен случай по-ниска степен на обществена опасност на конкретното извършено нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от същия вид. По принцип е възможно и формалните /на просто извършване/ административни нарушения да се определят за маловажни, но същите следва да се отличават от обикновените, типични нарушения от този вид. За съставомерността на деянието законът не поставя изискване от това да са настъпили каквито и да е вредни последици за някой субект или за Държавата като цяло. Правната теория и съдебната практика е последователна и непротиворечива по въпроса, че обстоятелствата, визирани от състава, очертават в тяхната съвкупност онова именно типично общественоопасно деяние, което нормата запрещава като престъпление, респ. нарушение от даден вид. Обусловената от тях типична обществена опасност на деянието е съобразена при фиксиране на общоустановената в него санкция, поради което тези обстоятелства не могат след това да се явят едновременно като такива, които определят и индивидуалната тежест на конкретното нарушение от този вид, и следващото се за него индивидуализирано наказание.

Анализирайки приложените по делото доказателства, касационната инстанция заключава, че в конкретния случай не може да се приложи разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Проверката за наличие на основанията за това включва в обсега си обективни и субективните признаци, касаещи: степента на обществена опасност на деянието и дееца и сравнението с други сходни и типични за деянието хипотези; съдебното минало и административните нарушения, извършени от нарушителя, постигане целите на наказанието, въпреки освобождаването от административно-наказателна отговорност, отношението на извършителя към извършеното и към последиците от извършеното, възрастта и имотното състояние на извършителя и други. Административният съд, действащ като касационна инстанция, извършвайки служебна проверка за съответствието на първоинстанционното решение с материалния закон, в който се включва и проверката за маловажност на деянието по чл.28 ЗАНН, въз основа на събраните доказателства, установи следното:

В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, тъй като нарушението засяга същността на регулираните обществени отношения съобразно легалните цели по чл.1, ал.2 от ЗППЦК, а именно: осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа,

включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар; създаване на условия за развитието на справедлив, открит и ефективен капиталов пазар; поддържане на стабилността и на общественото доверие в капиталовия пазар.

При това положение, съдът приема, че [фирма], представлявано от Н. Г. Н. е нарушило обществени отношения, които се отличават с по-висока степен на закрила. Липсата на доказателства за смекчаващи отговорността на наказаното лице обстоятелства навежда на извода, че не са налице достатъчно аргументи за квалифициране на извършеното деяние като маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН / в т.см. е задължителното за съдилищата тълкувателно решение № 1/12.12.2007г. по т. дело № 1/2007г. на ВКС на РБ. /.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 06.04.2022г. на СРС, НО, 12-ти състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. С. Л., които се определят в размер на сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1236 от 06.04.2022г., постановено по нахд № 17792/2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. Г. Н. със седалище и адрес на управление: [населено място], район „И.“, [улица] да заплати на Комисия за финансов надзор с адрес: [населено място], [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

